

Utcán a politika

2012 október 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Egy éve október 23. után nagy volt az öröm az ellenzéki és civil kormánygyűlöi? oldalon. Az övék volt az utca, a miniszterelnök Brüsszelben képviselte Magyarországot a sokadik rendkívüli uniós válságtanácskozáson, a Fidesz nem tartott nagygyűlést a nemzeti ünnepen.

Amikor néhány hónappal később, [január másodikán az Operánál](#) ismét jelentősebb, néhány tízezres tömeg szidalmazta a kormányt, a nyugati sajtó is azt harsogta: az utca már az ellenzéké Magyarországon. Azaz másfél évvel a jobboldali pártszövetség kétharmados választási diadala után a kormány körül elfogyott a levegő, támogatói elfordultak tőle, felszívódtak vagy elbizonytalanodtak, megteremtődtek a belpolitikai fordulat társadalmi feltételei. Erre a kihívásra is [válasz volt a január 21-i békemenet](#), amely a maga több százezer résztvevőjével megmutatta, hogy az Orbán-kormány hátszínre a hatalomgyakorlás sokak által elre nem látott nehézségei, vargabetűi, meddők látszó konfliktusai, ügyetlenkedései ellenére sem vált köddé. A békemenet után a felszínen semmi sem változott, a viták ugyanabban a mederben folytak, csak éppen országhatáron innen és túl mindenki felfogta, hogy Magyarországon belátható ideig nincs esély kormányváltásra, miniszterelnök-cserére.

Azóta csaknem kilenc hónap telt el, s a kormány által akkor emlegetett konszolidáció ugyan dőcögve halad, de az ország az IMF előtti kapituláció nélkül is stabilan áll a lábán. [Október 23-án a kormányellenes tábor ismét megkísérli magához ragadni a kezdeményezést](#), feltüzelné a társadalom különféle, jó okkal elégedetlen csoportjait. A pillanat lélektanilag is megfelelőnek látszik, hiszen az MSZP-nek [hosszú-hosszú bójt után sikerült időközi választáson megelőznie a Fideszt](#). Megjósolhatóan nagy tömeget lehet majd összehúzni a kormányellenes indulatok kiélésére, de az előkészületekkel kapcsolatos kisszerű és nehezen követhető torzsalkodások éppen azt jelzik, hogy pusztán valaminek, valakinek az oktalan győlölete még nem elegendő alap az értelmes, közös cselekvésre. Aki tehát most a kormányt forgószélként elsőrendű tömegről beszél, az a politikai stabilitást, az elmúlt években komoly erőfeszítések árán megőrzött társadalmi békét szeretné kikezdeni, vagyis anarchiát hirdetni. Leginkább persze a vágyait keveri össze a valósággal.

Idén október 23-án százezrek lépik el a főváros utcáit, ám 1956-tal ellentétben a politizáló tömegek nem a nemzet egységét, hanem a megosztottságot demonstrálják majd a forradalom és szabadságharc ünnepén. Nem bánám, ha lehetne másként is, de ezen addig változtatni már bizonyosan nem lehet. Így természetes, hogy a kormány híveit is az utcára szólítják. A [Kossuth téren beszédet mond Orbán Viktor](#), a [Civil Összefogás Fórum ismét békemenetet hirdetett](#). Gondolom, sokan vannak, akik bár nem kritikátlanul szemlélik a kormány tevékenységét, érdekeltek a sikerében. Akik nem úgy képzelték a jó kormányzást, hogy az országot kívül-belül eladósítva a végletekig kiszolgáltatottá kell tenni. Akik számára nem az a kérdés, hogy Bajnai, Mesterházy, Gyurcsány vagy a Milla vezesse-e a jövőben az országot. Akik nem egy helytartót szeretnének Batthyány Lajos székében látni. Akik szerint a válságkezelés terheit nem csupán a lakosoknak, a családoknak kell viselniük. Akik szerint a mai világban is van jelentése, tartalma az önrendelkezésnek. Akik szerint nem az a nemzeti érdekek helyes képviselője, hogy gondolkodás nélkül aláírjuk az elénk tett papirost. Akik nem szeretnének visszatérni a 2010 előtti világba.

Őket várják a második békemeneten.

Szeret? Szabolcs - mno.hu

Ajánló